

Nr 166.

Av herr Larsson i Hedenäset m. fl., angående *maximivgiften för vård å barnhem.*

I statsverkspropositionens femte huvudtitel, punkt 28, föreslår Kungl. Maj:t att maximivgiften för vård å barnhem höjes från tidigare kronor 1: 50 till kronor 3: — per barn och dag. Däremot biträder ej Kungl. Maj:t ett av socialstyrelsen framlagt förslag om en motsvarande höjning av statsbidragen för driften av barnhem.

Såsom av socialstyrelsens skrivelse framgår har den procentuella andel av de totala kostnaderna som betalas av staten undergått en fortgående minskning. Från att år 1946 ha utgjort omkring 40 procent är statens andel f. n. endast 16—17 procent av de sammanlagda kostnaderna.

Genom ett bifall till socialstyrelsens förslag i sin helhet skulle ernås att staten, landstingen och kommunerna var och en skulle svara för omkring en tredjedel av de totala kostnaderna. En sådan fördelning kan, enligt vårt förmenande, ej medföra att statens andel blir högre än vad som kan anses skäligt.

Kungl. Maj:ts förslag i föreliggande fråga innebär i realiteten att primärkommunerna får sina kostnader för vård å barnhem fördubblade, medan landstingen erhåller en motsvarande kostnadsminskning och statens andel allt fortfarande hålles exceptionellt låg. Som motiv härför anför departementschefen att en förhöjning av statsbidraget skulle medföra en kostnadsstegring för staten. Att så skulle bli fallet kan givetvis ej bestridas, men må väl detta förhållande i och för sig ej vara tillräckligt motiv för en avvissande hållning.

Därest, som av Kungl. Maj:t föreslagits, enbart vårdavgiften blir föremål för höjning, innebär detta som ovan antytts att kostnaderna för primärkommunerna blir större. Deras varierande skatteunderlag resulterar då även i att kostnaderna för här ifrågavarande sociala omvårdnad skulle komma att drabba synnerligen ojämnt, en tendens som vi för vår del icke kan biträda. Skulle emellertid ett återställande av den kostnadsfördelning, som tidigare ansetts lämplig, betraktas som angelägen, då synes oss detta ej böra begränsas till enbart kommunernas utan jämväl omfatta statens andel av ifrågavarande kostnader.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte för budgetåret 1953/54 anvisa ett förslagsanslag till Bidrag till driften av barnhem å 4 800 000 kronor, att utgå i enlighet med av socialstyrelsen avgivet förslag, eller, därest så icke kan ske,

att riksdagen, med avslag å Kungl. Maj:ts förslag i ärendet, måtte besluta att tidigare gällande maximiavgift för vård å barnhem även i fortsättningen må äga tillämpning.

Stockholm den 27 januari 1953.

Harald Larsson
i Hedenäset.

Fridolf Jansson,
Benestad.

Sven Vigelsbo,
Vigelsbo.

Gustaf Svensson
i Vä.
